

at da det ikke er forbudt der at rette Smed for Bager, kunde det ogsaa godt foretages, saa var det ikke stridende mod Loven. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valokreds (S. Hage), beklagede Udgifterne til Gendarmerne; han fandt disse Udgifter meget uheldige og udtalte offentlig her i Gaar sin Beklagelse over disse Udgifter og sagde, at han ønskede dem bort. Men jeg forstaar ikke, naar man beklager disse Udgifter og finder dem meget uheldige og man kan saa dem bort ved at sige nej! til dem, hvorfor man saa ikke gaar den nærmeste Vej dertil og siger nej. Hvis han virkelig som Repræsentant for Højre beklager disse Udgifter, hvorfor sørger saa Højrepartiet ikke for at stemme mod disse Udgifter, saa man kan saa dem bort? Hvorfor stemmer Landstinget ikke disse Udgifter ud? Saa ere vi jo befrieede for dem. Det forstaar jeg knapt. Han beklagede endvidere, at Ordføreren i Gaar havde udtalt sig noget — hvad skal jeg sige — strengt over for disse Poster. Han havde haabet paa en Forstaaelse og ventet den. Jeg kan nok forstaa, at Højre venter noget saadant. Det er ikke uforstaaeligt efter de sidste Valg, vi have haft, og efter hvad der er gaaet forud for Valgene, og muligvis kan det nok naas endnu. Derom ved jeg intet. Maaften kan Forstaaelsen om en Afvikling af Gendarmprovisoriet naas. Men jeg ønsker ikke, at det skal blive en saadan Forstaaelse som den, at man sælger Gendarmerne og faar Artillerister for dem. Det er ikke en saadan Forstaaelse, som Befolkningen kan give sit Bifald. Jeg tror, at Højre vilde gøre ret i, naar det ønsker, at vi skulde komme ind i Grundlovsmæssige Tilstande og lykkelige politiske Forhold igen, da uden videre at sige nej til disse Bevillinger og i det hele sige nej til det System, hvorefter vi nu have været regerede i en Række af Aar. Højre burde simpelthen give Slip paa sit Ministerium. Hvad have de nemlig vundet ved dette System andet end at sætte alt paa den anden Ende? Grundloven er bleven brudt, Statskassen er bleven tømt, og vi have faaet saadanne Institutioner som f. Eks. Gendarmerne og dertil faaet en Fæstning, som er en økonomisk og politisk Ulykke for os, og som ogsaa temmelig sikkert vil vise sig at være en national Ulykke for Landet. Vi kunne jo sige os selv, at det, der har været Tale om i den senere Tid om Stemninger og Strømninger, som skulle gøre sig gældende i ledende Kredse her i Landet, næppe har nogen anden Grund end den Krigsrummel med Fæstningen o. s. v., som har været sat i Gang her tidligere. Det er dette, vi forlange af Højre, at det skal give

Slip paa alt dette Væsen, og der ligger ikke nogen Udmyggelse for Højre deri. Det kan ikke være nogen Udmyggelse for et Parti, at man forlanger af det som af alle, at hvad der er Lov og Ret i Landet, skal respekteres. Jeg ønsker ikke, at noget Parti skal udmygges, hverken Højrepartiet eller noget andet Parti, men jeg ønsker, at Højre resolut skal sige: Lad os, naar vi mærke, at dette System kun fører os i Fortræd, saa vende om og en Gang for alle sige: Grundloven i Vre.

Buff: Da den ærede Krigsminister i Gaar havde Ordet for at forsvare de forfællelige Vædringsforslag, som Flertallet ikke vil gaa ind paa, kom den ærede Minister ogsaa til at tale om Oprindelsen og Anledningen til, at vi kom ud i Provisoriet. Og den ærede Ordfører for Flertallet mente, at vi kunde forsvare vort Standpunkt med at minde den ærede Minister om de aabne og frie Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius). Men vi Venstremænd behøve ikke at ty til disse Udtalelser af det ærede Medlem fra Storeheddinge for at faa Tingene sat i sin rette Belysning. Vi vide godt, hvorfor vi kom ud i Provisoriet i 1885. Vi, som den Gang sad i Fællesudvalget, vide alt for godt, hvorledes det forholdt sig, og det skal siges til den ærede Krigsministers Vre, at i det væsentlige er hans Referat rigtigt. Jeg har ikke det mindste mod, at den ærede Minister her er kommen ind paa at sætte Tingene paa det, som gav Anledning til, at vi kom ind i Provisorierne. Det lader jo til, at det ikke alene er Højre, men ogsaa andre Medborgere og Meningsfæller — skulde det jo være — der holde mest af, at vi tie stille om disse Ting. Det skulle vi lade hvile, og saa skulle vi blot snakke om de mange smukke Ting, som vi kunne faa her i Danmark. Jeg siger tværtimod, det er meget nyttigt og heldigt i Henhold til den gamle Venstretradition, at vi faa fuldt ud klaret hos Befolkningen, hvad der var Anledningen til, at vi i 1885 kom ud i Provisoriet, og jeg, som var Dje- og Drevidne til det, som foregik den Gang, skal ikke afholde mig fra at nævne det. Det var det, at der blev sagt til os et Kvartier før Klokkerne 12: Tre Millioner inden Klokkerne 12, ellers faa vi ingen Finanslov, og saa komme vi ud i Provisoriet. Saa sagde den ærede Minister, at Grunden til, at det var herettiget fra Ministeriets og Højres Side, var, at de ikke kunde faa de gamle Søforter, navnlig Trekroner, forbedrede. Det var paatrængende nødvendigt. Jeg vil nu imidlertid minde det ærede Ting og den